

Sygn. akt I ACa 533/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Elżbieta Uznańska
Sędziowie:	SSA Grzegorz Krężolek SSO del. Barbara Baran (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Lech

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa S. G. i B. G.

przeciwko M. (...). N.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 12 czerwca 2013 r. sygn. akt I C 2139/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powodów S. G. i B. G. solidarnie na rzecz strony pozwanej M. (...). N. kwotę 5.400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt I ACa 533/14

UZASADNIENIE

Powodowie S. G. i B. G. w ostatecznie sprecyzowanym powództwie domagali się uznania za bezskuteczne wobec nich: umowy o współpracy w zakresie emisji obligacji zawartej w dniu 2 listopada 2006 r. pomiędzy stroną pozwaną a Firmą (...) S.A., emisji obligacji, objęcia obligacji przez stronę pozwaną, zapisu obligacji w ewidencji oraz umowy ustanowienia hipotek umownych na nieruchomości macierzystej objętej kw nr (...), położonej w K. przy Al. (...) i na nieruchomości stanowiącej samodzielny lokal mieszkalny nr (...), położony w K. przy Al. (...), objętej kw nr (...). Domagali się także zasądzenia na ich rzecz kosztów postępowania.

Na uzasadnienie żądania podali, że w dniu 15 lutego 2006 r. zawarli w formie aktu notarialnego z Firmą (...) S.A. przedwstępną umowę ustanowienia odrębnej własności i sprzedaży lokalu. Według umowy w budynku mieszkalnym w K. przy Al. (...), położonym na działce nr (...), objętej kw nr (...) miało nastąpić ustanowienie odrębnej własności lokalu mieszkalnego nr (...) a następnie sprzedaż tego lokalu na rzecz powodów wraz ze stosownym udziałem w prawie wieczystego użytkowania nieruchomości oraz w częściach wspólnych budynku. Nabycie miało nastąpić w stanie wolnym od obciążeń oraz praw i roszczeń osób trzecich za cenę 360 672 zł a umowa przyrzeczona miała być zawarta do dnia 31 grudnia 2007. W umowie tej był także zapis, że ujawnienie roszczenia o zawarcie umowy przyrzeczonej w księdze wieczystej wymaga zgody (...) S.A.

Do zawarcia umowy w w/w terminie nie doszło; powodowie zapłacili cenę sprzedaży określoną w umowie przedwstępnej oraz dodatkowo kwotę 2532 zł.

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2009 r. Sąd Okręgowy w Krakowie nakazał (...) S.A. złożenie oświadczenia woli o ustanowieniu odrębnej własności lokalu mieszkalnego nr (...) wraz z udziałem w prawie użytkowania wieczystego oraz o sprzedaży tego lokalu wraz z częściami wspólnymi za cenę 363 024 zł w stanie wolnym od obciążeń oraz praw i roszczeń osób trzecich. Wyrok ten stał się prawomocny jeszcze przed ogłoszeniem upadłości (...) S.A.

Czynności, których uznania za bezskuteczne domagali się powodowie, doprowadziły zdaniem powodów do ich pokrzywdzenia, bo są oni obecnie właścicielami lokalu obciążonego hipoteką wielokrotnie przekraczającą jego wartość a na skutek przedmiotowych czynności prawnych (...) S.A. stała się niewypłacalna, gdyż nie była w stanie dokonać wykupu obligacji ani wykonać zobowiązania wobec powodów, tj. sprzedać im lokalu w stanie wolnym od obciążeń. W niedługim czasie ogłoszono też upadłość(...). Pozwany wiedział, że skutkiem tych czynności (...) stanie się niewypłacalna i że działa ze świadomością i w zamiarze pokrzywdzenia wierzycieli. Wiedział też o umowie przedwstępnej z powodami. Powodowie posiadają wierzytelność wobec (...) S.A. na kwotę 363 024 zł, związaną z umową przedwstępną z lutego 2006 r.

Pozwany M. (...) w N. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zarzucił, że powodowie nie udowodnili zaistnienia przesłanek skargi pauliańskiej. Zaprzeczył także pozwany, by na podstawie umowy o współpracy z (...) S.A. doszło do powstania wierzytelności z obligacji, gdyż była to umowa ramowa określająca jedynie prawa i obowiązki stron oraz by pomiędzy pozwanym a (...) S.A. istniała umowa o ustanowienie hipoteki umownej na nieruchomości przy Al. (...) na kwotę 32 500 000 zł. Nie wskazali też powodowie wierzytelności, której ochrony się domagają. Wierzytelność na kwotę 363 024 zł, jaką powodowie zgłosili, nie została uznana przez syndyka masy upadłości Firmy (...) S.A. i nie ma jej na liście wierzytelności zatwierdzonych przez sędziego komisarza prowadzącego postępowanie upadłościowe. Nadto pozwany zarzucił, że nie wykazano zaistnienia pozostałych przesłanek skargi pauliańskiej; zaskarżone czynności prawne nie doprowadziły do pokrzywdzenia powodów ani też deweloper nie stał się w ich wyniku niewypłacalny. (...) S.A. w chwili nawiązywania współpracy z pozwanym była bardzo dobra a w maju 2007 r. firma uzyskała znaczący kredyt z Banku (...). (...) S.A. nie działała z zamiarem i świadomością pokrzywdzenia powodów, tym samym pozwany nie mógł posiadać wiedzy o takim działaniu. Pozwany zaprzeczył także, by pozostawał z(...)w stałych stosunkach gospodarczych.

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 12 czerwca 2013 r. oddalił powództwo i zasądził od powodów na rzecz strony pozwanej kwotę 7200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Jako bezsporne przyjął sąd, że powodowie zawarli w dniu 15 lutego 2006 r. opisaną wyżej umowę przedwstępną, zawierającą także klauzulę, że ujawnienie w księdze wieczystej przez stronę zobowiązaną do kupna roszczenia wynikającego z tego aktu wymaga zgody spółki.

W dniu 2 listopada 2006 r. została zawarta umowa o współpracy pomiędzy (...) S.A. a stroną pozwaną, na podstawie której (...) S.A. jako emitent zobowiązała się do przeprowadzenia emisji obligacji na łączną wartość emisyjną wynoszącą nie więcej niż 150 000 000 zł, najpóźniej do 31 marca 2007 r. Celem emisji akcji było pozyskanie środków na zakup nieruchomości gruntowych pod budownictwo wielorodzinne z udziałem lokali użytkowych. Strona pozwana

zobowiązana była do przyjęcia propozycji nabycia obligacji a (...) S.A. – do ustanowienia hipotek na zabezpieczenie emisji obligacji, w tym m.in. hipoteki na przysługującym spółce prawie wieczystego użytkowania nieruchomości gruntowej w postaci działki nr (...) przy ul. (...) w K., objętej kw nr (...). Zwolnienie hipotek miało nastąpić po wykupie obligacji zabezpieczonych hipotekami na nieruchomości.

Wyrokiem zaocznym z dnia 26 lutego 2009 r. Sąd Okręgowy w Krakowie nakazał (...) S.A. złożenie oświadczenia woli o ustanowieniu odrębnej własności lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni 75,63 m², na IV piętrze budynku przy Al. (...) w K., z którym to prawem będzie związany udział (...) w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości i w częściach wspólnych budynku, oraz o sprzedaży tego lokalu powodom za cenę 363 024 zł w stanie wolnym od obciążeń oraz od praw i roszczeń osób trzecich. Cena została przez powodów uiszczona w całości. Wyrok ten stał się prawomocny jeszcze przed ogłoszeniem upadłości (...) S.A. W księdze wieczystej nr (...) wpisana jest własność opisanego wyżej lokalu na rzecz powodów na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej.

Ponadto Sąd Okręgowy ustalił, że przed podpisaniem umowy o współpracy z 2 listopada 2006 r. strona pozwana zapoznała się z biznesplanem (...) S.A., w tym z przewidywanymi tam zyskami w latach 2008-2010. W 2006 r. spółka ta była w doskonałej kondycji finansowej i nie miała problemu ze sprzedażą lokali. Nie miała też żadnych zaległości podatkowych, skarbowych ani wobec kontrahentów, a na rynku była postrzegana jako jeden z czołowych deweloperów. Spółka czyniła plany wprowadzenia jej na giełdę a uzyskanie kapitału miało nastąpić poprzez emisję obligacji.

Klauzule w umowach przedwstępnych dotyczące nieujawniania w księgach wieczystych bez zgody (...) SA roszczeń wynikających z tych umów związane były z tym, że w sytuacji gdyby (...) ubiegał się o kredyt bankowy, to ujawnienie takich roszczeń mogłoby spowodować odmowę udzielenia kredytu. Klienci kupujący lokale przy ul. (...) nie zwracali się do spółki o ujawnienie roszczenia w księdze wieczystej.

W latach 2003-2007 wiceprezesem Zarządu (...) S.A. był P. L. (1), który następnie do maja 2007 r. był pełnomocnikiem spółki.

W dniu 19 stycznia 2007 r. na podstawie aktu notarialnego (...) S.A. ustanowiła na prawie użytkowania wieczystego nieruchomości utworzonej z działki nr (...) objętej kw nr (...):

- hipotekę zwykłą w kwocie 20 000 000 zł celem zabezpieczenia wykupu emisji czterech obligacji serii (...) wyemitowanych w dniu 27 listopada 2006 r., o nominale 11 000 000 zł każda wraz z odsetkami w wysokości 25 % w skali roku liczonymi od daty emisji obligacji do daty wykupu obligacji,
- hipotekę zwykłą w kwocie 7 500 000 zł celem zabezpieczenia wykupu emisji trzech obligacji serii (...) wyemitowanych w dniu 20 listopada 2006 r., o nominale 2 500 000 zł każda wraz z odsetkami w wysokości 25 % w skali roku liczonymi od daty emisji obligacji do daty wykupu obligacji,
- hipotekę zwykłą w kwocie 5 000 000 zł celem zabezpieczenia wykupu emisji dwóch obligacji serii (...) wyemitowanych w dniu 15 listopada 2006 r., o nominale 2 500 000 zł każda wraz z odsetkami w wysokości 25 % w skali roku liczonymi od daty emisji obligacji do daty wykupu obligacji.

Wykup obligacji miał nastąpić po upływie 24 miesięcy od daty emisji obligacji lub w innej wcześniejszej dacie wynikającej z umowy między (...) a obligatariuszem.

Postanowieniem z dnia 5 maja 2009 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie ogłosił upadłość (...) S.A. w K.. Powodowie zgłosili w toku postępowania upadłościowego wierzytelność niepieniężną w kwocie 363 024 zł. Syndyk masy upadłości nie uznał tej wierzytelności.

Sąd - po przytoczeniu przepisów regulujących skargę pauliańską i omówieniu zasad ich zastosowania - stwierdził, że powodowie nie wykazali, by przysługiwała im wierzytelność w stosunku do (...) S.A. w wysokości 363 024 zł, a ciężar takiego wykazania spoczywa na powodach. Powodowie wpłacili taką kwotę na rzecz spółki i doszło do

przeniesienia na ich rzecz własności lokalu mieszkalnego objętego umową przedwstępną. Co prawda powoływali się na istnienie wierzytelności odszkodowawczej podnosząc, że ustanowienie hipotek na rzecz pozwanej czyni ich mieszkanie bezwartościowym, ale istnienia tej szkody i jej wysokości nie wykazali. Powodowie są właścicielami i posiadaczami przedmiotowego lokalu, korzystają z niego i obecnie go wynajmują. Pozwana nie skorzystała jak dotąd z zabezpieczenia przysługującego jej na lokalu powodów i na częściach wspólnych.

Sąd stwierdził, że nie wykazano także zaistnienia pozostałych przesłanek skargi pauliańskiej. Nie doszło bowiem do spowodowania lub pogłębienia stanu niewypłacalności dłużnika (za którego powodowie uważają (...)), przy czym pamiętać należy, że powodowie nie wykazali, by przysługiwało im realne roszczenie do tej spółki. Nie można też przyjąć, by spółka (...) wprowadzając zapis w przedmiocie ujawniania roszczeń z umów przedwstępnych działała ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli – powodowie godzili się na taki zapis, nie wykazali też, by zwracali się do spółki o zgodę na ujawnienie roszczenia. Przyczyną zaś zamieszczania takich klauzul w umowach była obawa spółki przed odmową udzielenia kredytu przez bank. Spółka nadto była w dobrej kondycji, prowadziła inwestycje i miała dobrą opinię na rynku. Nie można przyjąć, że spółka wiedziała, iż na skutek zaskarżonych czynności prawnych stanie się niewypłacalna. Gołosłowne były też twierdzenia powodów, że strona pozwana wiedziała, iż (...) S.A. stanie się niewypłacalna oraz że działa ze świadomością i w zamiarze pokrzywdzenia wierzycieli. Pozwany badał sytuację spółki a nadto przekazał jej znaczące sumy, za które miał nabyć emitowane przez spółkę obligacje, wysoko oceniając możliwości osiągnięcia przez nią zysków. Nie znajduje zastosowania § 4 art. 527 k.c., bowiem nie miały miejsca stałe stosunki gospodarcze pozwanego i (...) S.A. Umowa z dnia 2 listopada 2006 r. była pierwszą czynnością jaką podmioty te ze sobą dokonały.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego orzeczenia wnieśli powodowie, domagając się zmiany wyroku i uwzględnienia żądania oraz zasądzenia kosztów procesu, lub uchylenia orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Apelujący zarzucili naruszenie przepisów prawa procesowego, tj.:

- art. 233 k.p.c. poprzez dowolną ocenę dowodów i błędną ocenę materiału dowodowego, skutkującą przyjęciem, że(...)w 2006 r. była w dobrej kondycji finansowej oraz że zapisy dotyczące ujawniania roszczeń w księdze wieczystej wynikały ze specyfiki kontaktów z bankami i nie miały na celu pokrzywdzenia wierzycieli;

- art. 286 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku dowodowego powodów o dowód z opinii biegłego;

- art. 278 § 1 w zw. z art. 227 k.p.c. przez oddalenie wniosku o dowód z opinii biegłego wydanej w sprawie prowadzonej przez Prokuraturę;

- art. 227 w zw. z art. 299 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku dowodowego o przesłuchanie stron.

Zarzucili także naruszenie art. 527 k.c. poprzez jego niezastosowanie.

Apelujący w kontekście powyższych zarzutów podtrzymali swoje stanowisko, wyrażane przed sądem I instancji i wnosili o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sporządzonej w sprawie VI Ds. 30/09/S lub innego biegłego na okoliczność ustalenia sytuacji majątkowej (...) S.A. w okresie podpisywania umowy z pozwanym.

Strona pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów za instancję odwoławczą oraz o oddalenie wniosku dowodowego. Także podtrzymała swoje stanowisko, wyrażane przed sądem I instancji a co do zgłoszonych zarzutów - określiła je jako bezzasadne.

Sąd Apelacyjny przyjął za własne ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji, podzielił także dokonaną ocenę dowodów i zważył, co następuje:

Zarzutów podniesionych w apelacji nie można podzielić – są one bezzasadne.

Oceniając apelację należy przede wszystkim odnieść się do zarzutów dotyczących ustaleń poczynionych przez sąd, bowiem tylko prawidłowo ustalony stan faktyczny może stać się podstawą jakichkolwiek rozważań. Skarżący starają się podważyć podstawę faktyczną rozstrzygnięcia za pomocą zarzutu naruszenia przepisów prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c., 286 k.p.c., 278 § 1 i 299 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c., kwestionując decyzję procesową sądu o oddaleniu wniosków dowodowych i zarzucając, że wskutek tego stan faktyczny ustalono niewłaściwie. Te niewłaściwe ustalenia zdaniem apelujących polegają na przyjęciu, że (...) S.A. była w 2006 r. w dobrej kondycji finansowej oraz że zapisy dotyczące ujawniania w księgach wieczystych roszczeń nie miały na celu pokrzywdzenia wierzycieli.

Odnosząc się do oceny dowodów w zakresie zeznań świadka P. L. (2) apelujący zakwestionował ich wiarygodność, jednakże użył do tego argumentów, które nie mogą doprowadzić do oczekiwanego przezeń rezultatu – apelujący bowiem „dopowiada” do zeznań świadka treści, które z zeznań tych ani też z pozostałych dowodów w niniejszej sprawie nie wynikają, bądź też komentuje je, przedstawiając własną ich ocenę, nieopartą jednakże przekonującą argumentacją. Z tych względów zarzut ten jest niezasadny a ocena tego dowodu dokonana przez sąd jest prawidłowa.

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd w oparciu o właściwie ocenione dowody także są prawidłowe – nie można postawić sądowi skutecznie zarzutu, że stan faktyczny ustalił niewłaściwie wobec treści zgromadzonych dowodów.

Zarzut oparty o art. 286 k.p.c. nie został prawidłowo wywiedziony – przepis ten mówi o ustnym wyjaśnieniu opinii i o opinii dodatkowej, podczas gdy w niniejszej sprawie nie zaistniały okoliczności pozwalające na takie działanie sądu - nie była sporządzana opinia, zatem nie może być mowy o jej wyjaśnieniu lub uzupełnieniu.

Odmowa przeprowadzenia pozostałych dowodów wnioskowanych przez powodów była zasadna; sąd I instancji słusznie stwierdził, że nie zmierzały one do ustalenia istotnych dla rozstrzygnięcia faktów. Nie było wszak przedmiotem niniejszego postępowania ustalenie wszelkich okoliczności, dotyczących zawarcia przez powodów umowy z (...) S.A., w tym celu, na jaki powodowie kupowali lokal mieszkalny (zresztą pozwany okoliczności tych nie kwestionuje). Zważywszy też na fakt, że powodowie nabyli własność lokalu w zamian za zapłaconą cenę i uzyskali wpis tego prawa do księgi wieczystej, badanie przyczyn pojawienia się w umowach przedwstępnych zapisów o zgodzie spółki na wpisanie roszczeń do księgi wieczystej – w kontekście całokształtu niniejszego sporu i jego rozstrzygnięcia – jest niecelowe.

Oceniając prawidłowość oddalenia wniosków dowodowych powodów trzeba pamiętać, że dopuszczenie dowodu ma charakter dyskrecjonalnego uprawnienia sędziego a decyzja w tym przedmiocie jest podejmowana z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy. Oferowane dowody są oceniane przez pryzmat tego, co sąd już w sprawie wie oraz przy uwzględnieniu sformułowanych żądań stron.

Pamiętać zatem trzeba, że ustalenia i oceny dotyczące niespełnienia pozostałych przesłanek skargi pauliańskiej sąd czynił niezależnie od podstawowego stwierdzenia, że powodowie nie wykazali istnienia ich wierzytelności wobec (...) S.A. To w zasadzie wyklucza możliwość uwzględnienia powództwa opartego na art. 527 k.c. Przy takich ustaleniach jakie poczynił sąd, a zwłaszcza wobec faktu, że powodowie nie zdefiniowali precyzyjnie, jaka wierzytelność przysługuje im wobec (...) S.A. i nie wykazali jej istnienia, dalsze postępowanie dowodowe służące badaniu pozostałych przesłanek roszczenia pauliańskiego było niecelowe – przeprowadzenie takich dowodów nie miałyby wpływu na wyrok w niniejszej sprawie.

Przesłanką akcji pauliańskiej jest istnienie zaskarżalnej wierzytelności pieniężnej wobec osoby, która dokonała czynności prawnej objętej żądaniem ubezskuteczenia. Przede wszystkim zatem wykazać trzeba istnienie relacji wierzyciel-dłużnik. Nadto – jak słusznie stwierdził sąd I instancji, którego wywód prawny co do regulacji zawartej w art. 527 i nast. k.c. należy podzielić - to wierzyciel ma precyzyjnie wskazać, jaka wierzytelność, z jakiego tytułu i w jakiej wysokości mu przysługuje.

Powodowie podnosili, że taka relacja istnieje pomiędzy nimi a (...) S.A., jednakże w żaden sposób nie doprecyzowali swoich twierdzeń. Te twierdzenia, które podnosili, ograniczały się do wskazania na początku procesu, że wierzytelność

istnieje, następnie do wskazania, że mają do spółki roszczenie o naprawienie szkody (k. 904), wreszcie do oświadczenia w toku rozprawy w dniu 22 marca 2013 r., że szkoda wynika z ustanowienia i wpisania do księgi wieczystej hipoteki w kwocie wielokrotnie przekraczającej wartość mieszkania, mimo że miało ono być sprzedane w stanie wolnym od obciążeń i praw osób trzecich. Oświadczyli także, że szkoda ta jest w wysokości 363 024 zł, co stanowi cenę zapłaconą za lokal.

Wierzytelność jest swoistym prawem podmiotowym, które w stosunku zobowiązaniowym przysługuje wierzycielowi: służy ono do zaspokojenia interesów wierzyciela, które najczęściej będą miały charakter majątkowy. Bardzo ogólnie wierzytelność określana jest w art. 353 k.c. a jej najistotniejszym elementem jest możliwość żądania od dłużnika skonkretyzowanego świadczenia. Powodowie przy próbie sprecyzowania swojej wierzytelności (jako wynikającej z doznanej szkody) nie sprostali jednak wspomnianemu wyżej obowiązkowi jej dokładnego określenia. Wskazanie, że wierzytelność wynika z doznanej szkody, zaś szkoda ta odpowiada cenie zapłaconej za lokal nie jest wystarczające a w kontekście węzła prawnego, jaki zaistniał w wyniku nabycia przez powodów lokalu mieszkalnego budzi poważne wątpliwości. Czy miałyby to oznaczać np., że powodowie chcą odzyskać od (...) S.A. zapłaconą cenę? Zważyć też trzeba w takim razie na regulacje w zakresie niezbędných elementów roszczeń odszkodowawczych.

Twierdzenia powodów nie dają wystarczającej odpowiedzi na wątpliwości co do istnienia po ich stronie wierzytelności wobec spółki (...). Co więcej, zarówno pozew, jak i apelację skonstruowano w taki sposób, że argumentacja skupiona jest na wszystkich pozostałych przesłankach skargi pauliańskiej, z pominięciem jednak tej dotyczącej istnienia wierzytelności. Co do tej przesłanki w apelacji powodowie zawarli jedynie stwierdzenie, że nie można się zgodzić z sądem I instancji, iż wierzytelność ta nie istnieje.

Należy podzielić także pogląd sądu I instancji co do niespełnienia pozostałych przesłanek skargi pauliańskiej. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do przyjęcia, iż ich istnienie zostało wykazane. Ocena i stanowisko Sądu Okręgowego nie budzą wątpliwości w tej kwestii, a skoro są podzielane przez Sąd Apelacyjny, nie ma potrzeby powtarzania ich w tym miejscu. Niemniej podkreślenia wymaga, że już brak wykazania istnienia wierzytelności po stronie powodów czyni ich żądanie oparte na art. 527 k.c. bezzasadnym, zatem – tak jak napisano wyżej, dalsze prowadzenie postępowania dowodowego jest niecelowe.

Na marginesie trzeba też zauważyć, że to, iż działalność (...) S.A. zaowocowała dużą ilością osób pokrzywdzonych (w rozumieniu niemożności uzyskania zaspokojenia swoich roszczeń z uwagi na upadłość spółki) – co powoduje następczą negatywną ocenę działań spółki w opinii części jej kontrahentów i części opinii publicznej - nie zwalnia od precyzyjnego konstruowania i dowodzenia roszczeń i żądań w postępowaniach sądowych. Mogą one przybierać różną postać (jak już wiadomo choćby w kontekście tej sprawy), ale zawsze sąd będzie rozważał, czy w danym sporze racje stron zostały wykazane.

W niniejszej sprawie co do istotnych dla jej rozstrzygnięcia okoliczności żadna z nich nie jest „oczywista” – wbrew zawartym w apelacji powodów sformułowaniom. Słuszna jest też uwaga pozwanego, wyartykułowana w odpowiedzi na apelację a dotycząca niekonsekwencji w twierdzeniach powodów – a mianowicie stanowisko w niniejszej sprawie, w której nie kwestionowano ważności ustanowienia hipotek jest sprzeczne ze stanowiskiem zawartym w ich piśmie z 22 maja 2013 r. (które ostatecznie zainicjowało postępowanie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym). W niniejszym procesie nie kwestionuje się ważności hipotek, lecz dochodzone jest żądanie uznania m.in. ustanowienia hipoteki za czynność bezskuteczną, podczas gdy w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej powodowie twierdzą, że ustanowienie hipotek jest nieważne.

Tym większe zatem wątpliwości powstają w odniesieniu do definiowanej przez powodów wierzytelności wobec (...) S.A.

Apelacja powodów jest zatem bezzasadna i uległa oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. a złożyło się na nie wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej, wyliczone na podstawie § 6 p. 7 w zw. z § 13 ust. 1 p. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28

września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd I instancji winien jeszcze na zasadzie art. 108¹ § k.p.c. rozstrzygnąć kwestię kosztów postępowania, objętych postanowieniem z dnia 11 marca 2013 r. (wynagrodzenie tłumacza), które uprawomocniło się już po wydaniu wyroku. Kosztami tymi, które wyłożone zostały tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie nie obciążono dotychczas żadnej ze stron procesu.